KERK & leven
Weekblad van Otheo

bpost
PB-PP | B-331
BELGIE(N)-BELGIQUE

22 2026
WEEKKRANT
27 MEI
JAARGANG 87
EDITIE 4330

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

ORGELMARATHON 25 APRIL 2026

Verfrissend, veelzijdig, met indringende pleidooien voor vrede

In deze prachtige editie kwam duidelijk tot uiting dat vrede samengaat met het vieren van de diversiteit, een veelzijdigheid die een meerwaarde aan beleving en schoonheid meebracht: orgelisten die duidelijk elk hun eigen stijl hebben, samenspel tussen orgel en harp, zang, dans en woord. En de mix van de leeftijden. De jongste orgelist van de dag was Willem (SLAC), 11 jaar oud. En de bijdragen kwamen van professionele musici, studenten en jonge talenten.
Het is zo'n mooi voorbeeld van wat gerealiseerd kan worden als ieder de kansen krijgt en begeleid en bemoedigd wordt om de eigen talenten tot ontplooiing en tot expressie te brengen, steeds in gemeenschap.

Het geheel was heel harmonisch samengesteld. En visueel was in de kerk het mooie en diep aangrijpende participatief kunstwerk 'Ook de engelen treuren' van Ingrid Dewit opgesteld, met meer dan 20 000 kleine witte kraanvogels, als eerbetoon aan elk kind dat door de oorlog in Palestina omkwam. We konden genieten van de weergave van de orgelist op het grotere scherm.

Er waren meer dan 1500 bezoekers. Mensen onder mekaar zegden spontaan na afloop en in de dagen erna telkens met verwondering hoe prachtig deze editie was.
Muziek voor Vrede: het is goed om stil te staan bij het feit dat muziek de harten diep kan beroeren, en dat even goed doet bij ieder van hen die zich als mekaars vijanden beschouwen...

Er werd in de dagen ervoor het initiatief genomen om de orgelmarathon op de Grote Markt te laten beginnen, door het Leuvens Universitair koor. Zij stapten daarna naar de Sint-Michiel Vredeskerk en zorgden voor een warme verwelkoming van de aanwezigen.
Daarna opende Hendrik van Molcot, voorzitter van de Contius Foundation, deze editie van de orgelmarathon.
Katlijn Malfliet, voorzitster van de kerkfabriek van de Sint-Michiel Vredeskerk, verwelkomde de aanwezigen en stelde duidelijk het project van de Sint-Michiel Vredeskerk voor: De kerk blijft een gewijde ruimte, er gaan op wekelijkse basis eucharistievieringen en andere liturgische activiteiten door. Daarnaast is de Sint-Michiel Vredeskerk een open huis voor ieder die vanuit de eigen achtergronden, inzichten, inspiratie en motivatie, aan vrede werkt. De Contiusstichting heeft hier een bijzondere rol: bijdragen, vooral via de muziek waarin Bach (en op deze editie van de orgelmarathon ook Buxtehude) aan de schoonheid, de innerlijke beleving en de verbindende rol van muziek voor Vrede.

Er ging een intensieve voorbereiding aan vooraf. Vreugde was voelbaar zowel in de voorbereidingen (alle repetities, het klaarzetten vooraf), op de dag zelf en tijdens het opruimen terwijl de klanken nog nazinderden.

De Sint-Michiel Vredeskerk toonde zich duidelijk als Open Huis, met de gratis toegang, waarbij iedereen welkom was om in en uit te lopen en aanwezig te zijn voor korte of langere tijd. En het was de moeite om de marathon ook helemaal uit te zitten zoals verschillende mensen deden, met korte momenten waarop ze even uit de kerk gingen om een luchtje te scheppen, te praten met wie net ook buiten stond in de stralende lentezon, wat te eten en te drinken en snel terug binnen te gaan om zo weinig mogelijk te missen.

Om middernacht werd het evenement afgesloten in een geconcentreerde en intieme sfeer. Met gedempt licht in de kerk en nog steeds een grote opkomst brachten Noémie Schellens, begeleid door David Burn, *La vita è bella.*

Vrede is samen werken, samen spelen, samen genieten, in de diversiteit en de veelzijdigheid. Waarbij ieder mee opgenomen is en op de eigen wijze en volgens de eigen mogelijkheden meewerkt aan een van de vele (noodzakelijke) aspecten van vrede. Dit kwam ook tot uiting in de indringende pleidooien voor Vrede *waarover je leest in het volgend nummer.*

Lieve De Kinder

Foto's Contius Foundation via Anna Wood

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonnementen@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK *& leven*** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK *& leven* is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON SINT-FRANCISCUS en EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 31 mei 2026
H. Drieeenheid
10 u Viering
Voorganger: Lieven Dries en Mieke Cantineaux
Lector Gaston Eysermans
Zang Guy Saenen
Orgel Herman Baumers

Zondag 7 juni 2026
10de zo dh jaar
10 u Viering
Gedachtenisviering Marcel Doms (2022)
Intentie Peter Jaeken
Voorgangers: Pr. Ghislain Kasereka en Gaston Eysermans
Lector: Cécile Van Hoecke
Zang: Eddy Van Espen
Orgel: Herman Baumers

SINT-ANTONIUS

Zondag 31 mei
9de zondag door het jaar A
11 u. viering met koor
Voorganger: Mirjam Van Lammeren
Assistent: Hilde Pex
Lector: Kaat Gorissen
Duiding: Mirjam Van lammeren
Beelden: Frans

Zondag 7 juni
10de zondag door het jaar A
11 u. viering met koor
Voorganger: Mirjam Van Lammeren
Assistent: Hilde Pex
Lector: Liliane Wagemans
Duiding: Mirjam Van lammeren
Beelden: Frans

DON BOSCO

Vieringen om 20 u.
zo 7 juni
zo 21 juni
zo 5 juli
zo 26 juli
za 15 aug OLV Tenhemelopneming

DON BOSCO-MEDITATIEGROEP

Don Bosco-meditatiegroep maandagavonden
van 20u tot 20u45 in ademtocht en van 20u.45 tot 21u.15 in Dessauvage (bar)

1, 15 en 29 Juni
13 en 27 Juli
10 en 24 Augustus
7 en 21 September
5 en 19 Oktober
2, 16 en 30 November
14 en 28 December

Hemelvaart 14 mei 2026 in Don Bosco

Welkom, aan mijn ogen onttrokken, aan mijn oren voorbij vangt mijn oog de liefde van Uw Aanwezigheid, hoort mijn oor woorden van leven, adem ik Uw schepping in.
Met deze woorden van Aukje Wijma wil ik jullie welkom heten op deze feestdag van Hemelvaart.

Inleiding: Chris
Het feest 'Ons-Heer-Hemelvaart' / Hemelvaartsdag wordt veertig dagen na Pasen gevierd. Die tijdspanne komt overeen met de tijd die Lucas vermeldt in Handelingen 1, 3: 'Jezus verscheen aan zijn leerlingen gedurende veertig dagen (na zijn verrijzenis) om daarna omhoog geheven te worden.' Het getal 'veertig' verwijst ook naar 'voorbereiding'. In dit geval de voorbereiding op de zending van de leerlingen.
De eerste christenen namen een grote vrijheid bij het geven van tijdsaanduidingen. In het evangelie van Lucas vindt de hemelvaart van Jezus plaats op paasavond zelf. In de Handelingen van de apostelen - geschreven door dezelfde Lucas - vindt dit gebeuren veertig dagen na Pasen plaats. De evangelisten Matteüs en Johannes reppen geen woord over de hemelvaart van Jezus. In het evangelie volgens Marcus wordt even over de hemelvaart van Jezus gesproken in een deel dat in de tweede eeuw aan dit evangelie werd toegevoegd (Marcus 16, 9-20), maar in niet in alle handschriften voorkomt en vermoedelijk ook niet van de hand van Marcus is.

Lezing uit Handelingen 1, 1-11 Jezus opgenomen in de hemel
Toen Hij dit gezegd had, werd Hij voor hun ogen omhooggeheven en opgenomen in een wolk, zodat ze Hem niet meer zagen. Terwijl Hij zo van hen wegging en zij nog steeds naar de hemel staarden, stonden er opeens twee mannen in witte gewaden bij hen. Ze zeiden: 'Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken? Deze Jezus, die uit jullie midden in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie Hem naar de hemel hebben zien gaan.'

Duiding
Ik verplaats me even in de tijd, zo'n tweeduizend jaar geleden. De leerlingen van Jezus weten hoe het is om alles op te geven. Ze lieten hun visnetten achter, en volgden Hem, waar Hij ook ging. Ze hebben gezien hoe Hij leed en stierf. En toen ze drie dagen later bij het graf kwamen, was zelfs zijn lichaam weg. Ze moeten zich verlaten gevoeld hebben. Immers de man voor wie ze hun hele leven achtergelaten hadden, werd aan het kruis geslagen. Al hun dromen waren aan het diggelen geslagen.
Na zijn dood verscheen Jezus nog een paar keer aan zijn leerlingen. Ook die verschijningen zorgen voor verwarring. Na die roerige periode komt de hemelvaart van Jezus. De leerlingen van Jezus ervaren deze hemelvaart als een logisch gevolg van zijn opstanding. God heeft Jezus opgewekt uit de dood en Hem verhoogd: de vernederde en vertrapte uit het lijdensverhaal is nu degene die aan de rechterhand van God mag zitten. De apostolische geloofsbelijdenis schrijft ook over de hemelvaart van Jezus: 'die opgevaren is ten hemel en zit aan de rechterhand van God, zijn almachtige Vader'. En ook in de Brieven van Paulus krijgt Jezus een eretitel.
Hoe moeten wij ons die hemelvaart voorstellen? Misschien wordt het begrijpelijker als we ons realiseren dat in de verteltraditie van Israël veel vaker uitzonderlijke mensen werden opgenomen in de hemel als eerbetoon. Maar toch hebben talloze schilders de hemelvaart van Jezus proberen vast te leggen. Hoe absurd lijkt dat romantische wolkje als je beseft hoe realistisch de boodschap van Hemelvaart wel is: 'Blijf niet piekeren over wat voorbij is, maar kijk vooruit'. In zijn afscheidsrede maakt Jezus duidelijk wat de leerlingen te doen staat: Bij elkaar blijven om een hechte gemeenschap te vormen die hun geloof en hoop verdiept, deelt en verder uitdraagt. Geduld hebben want op de belofte van de Vader zullen ze kracht krijgen van de Geest. Ze mogen niet blijven kijken naar de hemel, niet blind blijven staren op de afwezigheid van God en op het uitblijven van Zijn Rijk, maar wel de boodschap brengen aan heel de aarde en doen waar het werkelijk op aan komt.
Wat hebben wij gewone mensen in deze tijd aan deze boodschap en is het ook voor ons een opdracht? Wat kunnen we ons voorstellen bij het beeld van Jezus die in een wolk in de hemel verdwijnt, als we in een tijd leven waar mensen op de maan wandelen, astronauten in het heelal rondvliegen. En hebben die ruimtevaarders dan de hemel gezien? We moeten niet gaan romantiseren bij het antwoord op de vraag: 'Wat is de hemel dan precies?' Het was een boeiend gespreksonderwerp vorige maandagavond tijdens een etentje onder vrienden, niet tussen de soep en de patatten, maar bij het snoepen van het dessert als een toemaatje, een extra , een surplus waarbij wijsheid mee aan tafel zit.
Ik probeer even te recapituleren: Bestaat de hemel? Gaan we naar de hemel na onze dood? Gaan we onze geliefde daar terug zien? Of is dood DOOD? Moeten we onze hemel verdienen? En waarmee of hoe kunnen we de hemel verdienen? Krijgen we ook een ereplaats als we goed geleefd hebben?
Of voelen we ons beter bij 'een hemel op aarde'? En willen we daar ook voor gaan? Niet blijven staren naar de hemel, maar zien wat rondom ons gebeurt en daar naar handelen om de wereld beter te maken naar het voorbeeld van Jezus? Wat hebben we daar voor nodig? Een gemeenschap zoals deze om samen te komen zoals deze om bij mekaar moed en sterkte te vinden en te blijven volhouden. Geduld en hoop om te blijven geloven en hopen dat het anders kan!
Het grafschrift van een vriend: 'Geef niet op. Er is nog werk genoeg om de wereld bewoonbaar te maken!' is voor mij nog steeds een oproep, ook al is het vaak met vallen en op- staan. En wie of wat helpt ons daarbij? Net zoals de leerlingen na hemelvaart wachten op de komst van de H. Geest, is het ook aan ons te blijven hopen dat het ooit goed komt met de wereld en de mensen. Ondertussen mogen we vandaag even met ons hoofd in de wolken lopen of ons hemels' voelen en verlangen naar de hemel op aarde voor iedereen.
Ik wens jullie vandaag de hemel op aarde. Zalige Hoogdag!

Slotgebed: Chris
Meer dan ooit, niet aan ons lot maar aan zijn Geest laat Hij ons over.
Geen afscheid...Wat Hij zei, wat Hij deed, wie Hij was, zijn Geest herinnert ons er aan, op de meest innigste wijze legt Hij het aan ons uit, zaait Hij het in ons hart. Een afscheid dat nabijheid betekent. Meer dan ooit zal Hij er voor ons zijn, Uw Zoon, de Levende.
(H. Bouma)

"EEN GROEN EILAND IN EEN ZEE VAN AS"

Het wonderbaarlijke verhaal van Adele Brise

Adele Brise tijdens haar latere leven © Nationaal Heiligdom van Onze Lieve Vrouw van Champion

Van 10 tot 20 oktober 2026 komt een honderdtal bedevaarders, vergezeld door Mgr. David Ricken, bisschop van Green Bay (Wisconsin, Verenigde Staten), op pelgrimstocht naar België. Zij bezoeken een aantal steden, waaronder Leuven. Hun belangrijkste bestemming is echter Dion-le-Val, een dorp dat 22 km ten zuiden van Leuven ligt en het geboortedorp is van de Belgische immigrante Adele Brise.

Adele Brise: een Belgische roeping in Amerika

Adele, geboren in 1831, was een vroom en vrolijk meisje. Bij haar eerste communie beloofde ze aan Maria om als kloosterzuster in het onderwijs te treden. Toen haar ouders in 1855 naar Amerika emigreerden, twijfelde Adele over haar roeping. Haar biechtvader adviseerde haar echter haar ouders te gehoorzamen en verzekerde haar dat zij Gods wil om lerares en zuster te worden ook in Amerika zou kunnen vervullen. Zo vertrok Adele met haar familie naar Wisconsin.

De familie Brise vestigde zich na een reis van zes weken nabij het huidige Champion, Wisconsin, in het bisdom Green Bay. Het pioniersbestaan was zwaar en de winters eisten veel levens. Adele zorgde voor haar familie door vaak graan naar de korenmolen te brengen.

In oktober 1859 beleefde Adele drie verschijningen van een prachtige vrouw. De eerste vond plaats terwijl zij naar een molen liep; ze zag

Pastoraal coördinator John Steffen, Mgr David Ricken en Henri Meulemans © John Steffen

een vrouw in het stralend wit met een gele sjerp en een sterrenkroon tussen een hemlockspar en een esdoorn staan. Angstig bad Adele tot de gedaante verdween.

Een paar dagen later, op zondag 9 oktober, liep Adele met haar zus en een vriendin naar de kerk. Op hetzelfde pad zag Adele de mysterieuze dame op dezelfde plek tussen de twee bomen staan. Maar omdat Adele de enige was die haar zag, vervolgden zij en haar metgezellen hun weg naar de kerk. Na de eucharistie sprak Adele met haar pastoor, die haar adviseerde om de dame in Gods naam te vragen wie zij was en wat zij wenste.

Op de terugweg verscheen de vrouw voor de derde keer. Adele knielde neer en stelde de vraag. De verschijning antwoordde: "Ik ben de Koningin van de Hemel die bidt voor de bekering van zondaars", en droeg Adele op haar heilige communie voor datzelfde doel te offeren. Maria gaf Adele vervolgens een specifieke missie: "Verzamel de kinderen in dit woeste land en leer hen wat zij moeten weten voor hun heil." Toen Adele twijfelde over haar eigen gebrekkige opleiding, stelde de vrouw haar gerust: "Ga en vrees niets, ik zal je helpen." Adele gaf gehoor aan deze oproep en reisde onvermoeibaar rond om kinderen hun catechismus te leren. Kort na de verschijningen bouwde Adele's vader een kleine houten kapel op de plek waar zij Maria had gezien.

Een wonderlijke redding: Maria's bescherming in de wildernis

Op 8 oktober 1871, bijna twaalf jaar

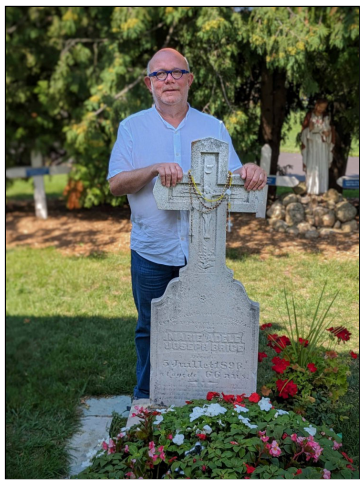

Henri bij het graf van Adele © John Steffen

na de dag van Maria's laatste verschijning aan Adele, brak de Grote Brand van Peshtigo uit. Deze wordt tot op de dag van vandaag beschouwd als de meest verwoestende brand in de geschiedenis van de Verenigde Staten, waarbij duizenden mensen omkwamen en 485.000 hectare in de as werd gelegd. Wanhopig op zoek naar hulp vluchtten mensen uit de omliggende omgeving naar de kapel, waar Adele en haar metgezellen baden om Maria's bescherming. Met het Mariabeeld hooggeheven hielden de aanwezigen die nacht een processie rond het heiligdom, terwijl ze de rozenkrans baden en hymnen zongen voor Jezus en de Heilige Moeder. Wanneer de wind en het vuur hen dreigden te verstikken, draaiden ze zich in een andere richting om verder te bidden. Vroeg in de volgende ochtend kwam er naar verluidt een gestage regen die de vlammen van het vuur doofde. E.H. Peter Pernin, de pastoor van de parochie in Peshtigo die na de ramp het heiligdom bezocht, beschreef de plek als een "groen eiland in een zee van as".

Tot op de dag van vandaag komen veel nakomelingen van degenen die tijdens de Peshtigo-brand het leven gespaard bleef naar het Nationaal Heiligdom van Onze-Lieve-Vrouw van Champion om het wonder te vieren. Onder hen is onze Leuvense pastoraal coördinator John Steffen, zelf afkomstig uit Peshtigo, wiens Belgische en Luxemburgse voorouders de brand overleefden. Elk jaar op 8 oktober komen nog steeds duizenden mensen naar het heiligdom om deel te nemen aan een nachtelijk gebed dat tot 9 oktober duurt, de verjaardag van Maria's laatste verschijning aan Adele.

Het Verschijningsoratorium van het Nationaal Heiligdom van Onze-Lieve-Vrouw van Champion bevindt zich in het souterrain, direct onder de centrale kapel. In het oratorium staat een beeld van Onze-Lieve-Vrouw nabij de plek waar vroeger de twee bomen stonden waartussen Maria verscheen. © John Steffen

Adele en enkele vrouwen die zich als leken-franciscanen (de Derde Orde) bij haar aansloten, bleven de kinderen onderwijzen en catechiseren, lang na de verwoestende brand. Hun aanwezigheid had een blijvend effect op de mensen in de gemeenschap. Adele stierf op 5 juli 1896 en ligt begraven op de begraafplaats bij de Verschijningskapel.

Op weg naar heiligverklaring: Adele Brise als 'Dienares Gods'

Samen met John Steffen bezocht ik het heiligdom vijfmaal; de eenvoud en het diepe geloof van de duizenden pelgrims maakten grote indruk. In 2023 trok de plek maar liefst 200.000 bezoekers.

In 2010 erkende bisschop Ricken de verschijningen als authentiek, waardoor deze locatie het enige Mariaheiligdom met een officieel door de Kerk erkende verschijning in de Verenigde Staten is. De geschiedenis kreeg op 28 december 2025 een vervolg toen Mgr. Ricken officieel het onderzoek naar de heiligheid van Adele aankondigde. Sindsdien draagt zij de titel 'Dienares Gods'. Het proces werd officieel geopend op 30 januari 2026 tijdens een speciale eucharistieviering in de kathedraal van Green Bay. John Steffen maakt deel uit van de historische commissie die dit proces begeleidt.

Bisschop Ricken heeft een diepe, persoonlijke band met Leuven die teruggaat tot zijn vormingsjaren, toen hij als student aan het Amerikaans College van de Onbevlekte Ontvangenis werd gevormd door de Leuvense theologie- en filosofiefaculteiten en er in 1980 zijn Master of Theology behaalde aan de KU Leuven. Later keerde hij terug in een bestuurlijke rol als voorzitter van de raad van bestuur van datzelfde college tot aan de sluiting in 2011, waarbij hij steevast zijn grote waardering uitsprak voor de academische gemeenschap en het Belgische volk.

Momenteel zijn de voorbereidingen voor de komende bedevaart naar België in volle gang, zowel in Green Bay en Champion als in Leuven en Dion-le-Val. Wij houden u op de hoogte van dit unieke evangelisatieproject dat onze gemeenschappen over de oceaan heen verbindt via het Nationaal Heiligdom van Onze-Lieve-Vrouw van Champion.

Henri Meulemans

Samen op weg gaan is een sterke traditie

(Kerknet.be 26 juni 2022, afb. van Henk van der Steege via Unsplash)

'Bij ons in het dorp gaan we elk jaar in het voorjaar te voet naar Scherpenheuvel', vertelt iemand me. 'Dat is lang geleden begonnen toen ze hier kampten met een zware ziekte. Een groep mensen uit het dorp trok daarom naar Scherpenheuvel om voor genezing en bescherming te bidden. En sindsdien, al meer dan 300 jaar, doen we dat nog steeds. Dat hebben onze voorouders toen beloofd. Het ene jaar zijn er al meer mensen dan het andere. In het ergste coronajaar is er één man in zijn eentje naar daar getrokken. We mochten toen niet samen optrekken en de kerken waren dicht, maar we wilden de traditie niet verbreken. Dit jaar zijn we weer met een groep van honderd mensen kunnen gaan. Veel oudere mensen, maar ook opnieuw meer jongeren. Het is een traditie die leeft in ons dorp.'

Het is soms moeilijk voorspelbaar welke tradities gaan overleven. Ik herinner me Scherpenheuvel vooral van de niet zo lekkere koeken (sorry, mensen van Scherpenheuvel) en het windmolentje dat ik er elk jaar kreeg. Een keer kreeg ik ook een kroontjespen met een doorkijkglaasje waarin je het Mariabeeld van Scherpenheuvel kon zien. Daarmee scoorde ik op school. Ook voor mijn ouders was Scherpenheuvel een jaarlijkse gewoonte.

Want in Scherpenheuvel staat een oud Mariabeeld, dat volgens het verhaal ooit in een eik werd gevonden. Sindsdien komen daar vooral in de meimaand mensen samen om te bidden. Voor genezing van hun pijn en hun zorgen. Voor bescherming tegen alles wat kwaad is om ons heen. Voor kracht om elkaar te helpen in het leven. Het is een plek vol leven.

Ervaringen van onmacht, pijn en solidariteit verbinden ons met de mensen die lang voor ons leefden. En ongetwijfeld ook met hen die na ons zullen komen. Meedoen met de traditie betekent dus erkennen dat je een schakel bent in een lange ketting. Een ketting waarin elke schakel telt.

Kolet Janssen
gepubliceerd op 26 juni 2022
https://www.koletjanssen.be/blog/samen-op

Wereldsauzen 2026 – vzw Bij Ons Thuis

vzw Bij Ons Thuis is een warme vrijwilligersgroep die vluchtelingen ondersteunt in en rond Aarschot en Leuven. Omdat onze werking niet gesubsidieerd wordt, zorgen we zelf voor de nodige middelen om onze dagelijkse werking, projecten en activiteiten mogelijk te maken. Daarom organiseren we ook dit jaar opnieuw onze jaarlijkse verkoop van heerlijke wereldsauzen.

Keuze uit 4 verschillende pastasauzen.
De sauzen worden verkocht in potten van
1 liter: €17 per pot
4 liter voor €60

Afhalen
De sauzen kunnen afgehaald worden op zondag 28 juni 2026 in de namiddag, in het gekozen afhaalpunt. (Aarschot of Leuven)

Met jullie steun maken we samen écht een verschil.

Alvast een grote merci!

Vragen of bijkomende info:
Heidi Dries
h.dries@telenet.be

OPEN KERKENDAG

Eeuwenoude én moderne christelijke kunst in kerkgebouw

Op zondag 7 juni neemt de parochiegemeenschap Sint-Pieter opnieuw deel aan Open Kerkendag. De Lubbeekse kunstschilder Leo Merckx stelt van zijn uitgebreide verzameling een selectie tentoon, met als thema: **10 schilderijen vanuit christelijk-mystieke inspiratie.**

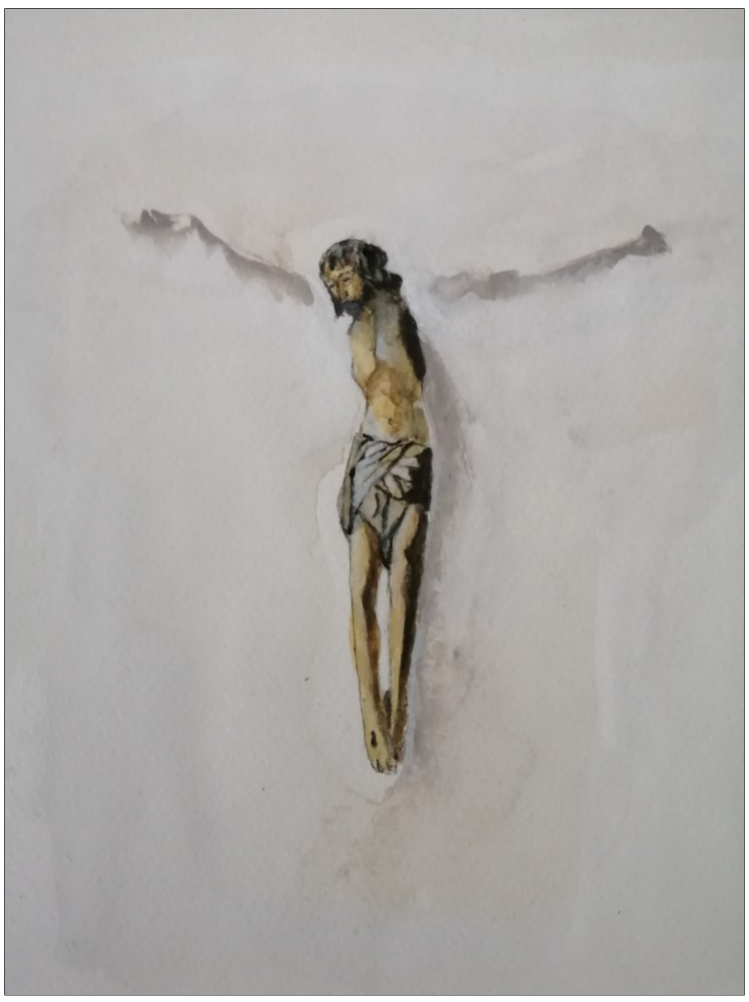

Leo Merckx: 'De Gekruisigde'

Stuk voor stuk zijn deze kunstwerken gedragen door een persoonlijke reflectie, die de kunstenaar telkens ook met de bezoekers wil delen.
Geef je gevoel voor spiritualiteit een boost en … kom in verwondering bij elk tafereel, uitgewerkt in vormen en kleuren die beklijven.

Ontdek zo ook de verborgen parel van Pellenberg!
De **Sint-Pieterskerk** is niet alleen een vertrouwd baken in het landschap, maar ook een cultureel-historisch juweeltje. Wist je dat dit classicistische gebouw uit 1780 een indrukwekkende collectie gotisch en barok beeldhouwwerk herbergt van rond het jaar 1500?
Kom binnen en laat je verrassen door het rijke patrimonium van deze bijzondere kerk, op die dag aangevuld met hedendaagse christelijke kunst!
Nadien bieden we je graag een drankje aan.
Samen met de Werkgroep Liturgie, draagt de Kerkraad van Pellenberg het initiatief Open Kerkendagen een warm hart toe. Want een kerk is, naast een gebedshuis, ook een plek van verwondering, ontmoeting en geschiedenis.

Na de wekelijkse viering blijft op **zondag 7 juni** de kerk open van **11 tot 17 u.**

Namens de Werkgroep Liturgie Pellenberg
Marleen Van den Broek

GEEN ICE TOESTANDEN IN LEUVEN

Wetsontwerp woonstbetredingen wordt binnenkort gestemd in het federaal parlement – wat betekent dit en wat kunnen we doen?
Het wetsontwerp dat op tafel ligt houdt in dat de politie, na goedkeuring van een onderzoeksrechter, eventueel samen met de Dienst Vreemdelingenzaken, een woning kan binnendringen zonder toestemming van de bewoners, om mensen zonder papieren te arresteren. Het doel is om hen op te pakken, vast te zetten en het land uit te zetten. **De term 'woonstbetreding' is dus een eufemisme.**
Officieel zou dit enkel gaan om mensen die een "gevaar vormen voor de openbare orde". In werkelijkheid is het **wetsontwerp zo vaag geformuleerd dat het bijzonder ruim kan worden ingevuld.** In de praktijk dreigt het te gaan om veel meer dan ernstige bedreigingen: ook relatief kleine feiten, zoals het niet betalen van een boete, zwartrijden of sluikstorten, kunnen onder een brede interpretatie als een "gevaar voor de openbare orde" worden beschouwd. Hetzelfde geldt voor zwartwerken, maar mensen zonder papieren mogen niet legaal werken.

Waarom is dit problematisch?
Dit betekent dat mensen zich niet langer veilig kunnen voelen in hun eigen woning. Het zet ook solidariteit onder druk: wie iemand zonder papieren helpt, riskeert zelf een politie-inval. Dat creëert een klimaat van angst voor mensen zonder wettig verblijf en voor iedereen die hen ondersteunt.
De maatregel is bovendien erg ingrijpend, en dat terwijl er vandaag al middelen bestaan om mensen zonder papieren die daadwerkelijk een ernstig gevaar vormen voor de samenleving aan te pakken, onder meer via het strafrecht. Waarom deze extra bevoegdheden juist nodig zijn wordt eigenlijk nergens toegelicht.
In België is, zoals in elke democratie, de veiligheid van de eigen woning in principe onschendbaar. Wanneer daarvan wordt afgeweken moeten er sterke en duidelijke waarborgen zijn dat dit op een correcte en proportionele wijze gebeurt. Net daar wringt het **schoentje: de Raad van State stelde vast dat die garanties in dit wetsvoorstel onvoldoende zijn. Ook wees zij expliciet op de risico's voor burgers die onderdak bieden aan mensen zonder papieren.** Toch wil de regering deze wet doorzetten.
Wat zich momenteel afspeelt in de VS met ICE roept veel verontwaardiging op onder de burgerbevolking net omdat deze praktijken een klimaat van angst creëren waarin mensen verdwijnen uit het zicht van hulp en bescherming. Zo durven mensen zonder papieren die ernstig ziek zijn, zelfs niet meer naar een ziekenhuis te gaan. Slachtoffers van misdrijven durven niet meer naar de politie uit schrik voor arrestatie of uitzetting.
Een beleid dat angst creëert, duwt mensen niet richting oplossingen — het duwt hen onder de radar.

Waarom dit ook in Leuven telt!
Ook in Leuven wonen mensen zonder wettig verblijf, naar schatting zo'n 1000 à 2000. Je kent hen misschien als je buurman of -vrouw; of misschien zitten hun kinderen wel bij jouw kind in de klas. Zij leven nu al dagelijks in angst en zijn continu op zoek naar een oplossing voor hun moeilijke situatie. Daarvoor hebben ze echt geen opjaagbeleid nodig. Ook is dit een gevaar voor alle solidaire Leuvenaars, voor organisaties en mensen die hen opvang helpen geven. Zij die opvang bieden, kunnen worden blootgesteld aan traumatische huisinvallen van politieagenten vanaf 5u 's morgens.

Lokale besturen maken keuzes in hoe ze hiermee omgaan.
Verschillende gemeenten zoals Brussel-stad, Sint-Gillis, Luik en Verviers namen al moties aan in hun gemeenteraad waarin ze zich verzetten tegen dit wetsontwerp en zich ertoe engageren de lokale politie van hun gemeente dit niet te laten toepassen. Sommige gemeenten engageren zich er ook toe om extra maatregelen te nemen om wél veiligheid en ondersteuning te bieden aan kwetsbare buren zonder wettig verblijf.

En elders in Europa?
In heel Europa winnen stedelijke solidariteitsbewegingen aan momentum. In Luik, Berlijn, Zürich, Barcelona, Napels en Toronto verzetten burgerrechtenorganisaties, lokale politici en stadsbesturen zich tegen de steeds strengere grenscontroles en het migratiebeleid op Europees en nationaal niveau. Dat doen ze onder de vlag van "Welcoming cities", "Cities of refuge" of "solidarity cities". Tegelijkertijd ontwikkelen deze bewegingen een specifiek gemeentelijk beleid voor de bescherming en sociale inclusie van mensen met een kwetsbare status.

Wat willen wij doen?
In Leuven - en andere steden - **willen we dit thema onder de aandacht brengen, bespreekbaar maken en samen nadenken over hoe we hier lokaal mee omgaan.** We willen het onderwerp op de gemeenteraad brengen: daarvoor hebben we **750 handtekening nodig.** Een haalbaar cijfer, als we de handen in elkaar slaan!

Doe mee!
Wil je meedenken of meewerken? Stuur een mailtje naar rechtopmigratie@gmail.com met als onderwerp "coalitie tegen woonstbetredingen Leuven". Wil je in een andere stad hetzelfde doen, mail dan naar noor@vluchtelingenwerk.be.
Want welke soort buren willen wij zijn in deze stad?